Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Ludmila Cocier
Dosarul nr. 2r-1883/25
(2-25082117-02-2r-20092025)

D E C I Z I E

30 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț şi Eleonora Badan-Melnic

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Iulian Pascari, în interesul Galinei Bejan,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 iunie 2025, prin care s-a respins cererea de asigurare a acţiunii înaintată de avocatul Iulian Pascari, în interesul Galinei Bejan,

în cauza civilă la cererea de chemare înaintată de Galina Bejan către S.R.L. „Firma Nicoleta N.M.” și Nicolae Meleca cu privire la restituirea sumei în mărime de 12515,00 euro,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 6 iunie 2025 Galina Bejan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către S.R.L. „Firma Nicoleta N.M.” și Nicolae Meleca cu privire la restituirea sumei în mărime de 12515,00 euro.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantei a înaintat o cerere privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, solicitând instituirea sechestrului asupra conturilor bancare, precum și asupra bunurilor mobile și imobile ale pârâților, în limita valorii acțiunii.

În motivarea cererii s-a invocat prevederile art. 174 alin. (1) CPC, potrivit cărora, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune, în aceeași zi, aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Totodată, s-a menționat că asigurarea se admite în orice fază a procesului, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, în cazul în care neaplicarea acestor măsuri ar face imposibilă executarea hotărârii, circumstanță care, în opinia reclamantei, este incidentă în speță.

De asemenea, s-a făcut trimitere la pct. 32 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 32 din 24 octombrie 2003, potrivit căruia, în lipsa unei enumerări exprese a

temeiurilor de aplicare a măsurilor de asigurare în art. 174 CPC, instanța urmează să aprecieze necesitatea aplicării acestora în fiecare caz concret.

Reprezentantul reclamantei a susținut, că aplicarea sechestrului asupra patrimoniului pârâților, în limita sumei de 12 515 euro, nu aduce o atingere disproporționată dreptului de proprietate, întrucât nu îi privează de folosința bunurilor, ci doar limitează temporar dreptul de dispoziție.

Totodată s-a menționat, că suma solicitată este una considerabilă, iar neaplicarea măsurilor de asigurare ar putea pune în pericol executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 iunie 2025, s-a respins cererea de asigurare a acţiunii înaintată de avocatul Iulian Pascari, în interesul Galinei Bejan, în cauza civilă la cererea de chemare înaintată de Galina Bejan către S.R.L. „Firma Nicoleta N.M.” și Nicolae Meleca cu privire la restituirea sumei în mărime de 12515,00 euro.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea emisă, avocatul Iulian Pascari, în interesul Galinei Bejan, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 iunie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii primei instanțe și emiterea unei decizii, prin care să fie admisă cererea de asigurare a acțiunii.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, reprezentantul recurentei a invocat că, în susținerea poziției sale, reclamanta Galina Bejan a anexat înscrisuri, care confirmă existența raporturilor juridice dintre reclamantă și pârâți. S-a subliniat, că aceste înscrisuri au fost semnate de către pârâtul Nicolae Meleca, în calitate de administrator al S.R.L. „Firma Nicoleta N.M.”, fapt ce denotă asumarea obligațiilor corespunzătoare.

În acest context, recurenta a atras atenția că pârâții se eschivează în mod intenționat și nejustificat de la executarea obligațiilor asumate, iar conduita acestora indică o tendință clară de evitare a răspunderii contractuale. Or, interpretarea normelor legale incidente conduce la concluzia că facturile fiscale prezentate constituie acte juridice valabile, generatoare de obligații.

A opiniat, că neaplicarea măsurii de asigurare sub forma sechestrului este neîntemeiată și nejustificată, în condițiile în care existența raporturilor juridice dintre părți este evidentă.

Totodată, recurenta a invocat că instanța de fond nu a indicat în actul judecătoresc contestat care sunt probele sau împrejurările obiective, ce ar demonstra că neaplicarea măsurilor de asigurare nu ar îngreuna executarea hotărârii judecătorești. Lipsa unei asemenea motivări echivalează cu o examinare superficială a cererii de asigurare a acțiunii.

S-a mai arătat, că aplicarea măsurii de asigurare asupra patrimoniului pârâților, în limita sumei de 12 515 euro, nu aduce o atingere disproporționată dreptului de proprietate, întrucât nu îi privează de folosința bunurilor, ci doar limitează temporar dreptul de dispoziție asupra acestora.

Recurenta a invocat, de asemenea, dispozițiile pct. 23-25 din Decizia de inadmisibilitate a Curții Constituționale nr. 108 din 07.11.2017, potrivit cărora Codul de procedură civilă reglementează un mecanism procedural complet privind aplicarea măsurilor asigurătorii.

Astfel, în conformitate cu art. 174 alin. (1) CPC, măsurile de asigurare pot fi dispuse doar în cazul în care neaplicarea acestora ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că măsurile provizorii trebuie analizate în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele concrete și de natura obiectului acțiunii.Instanța urmează să dispună măsuri provizorii menite să mențină starea de fapt pe durata examinării cauzei, atunci când există un risc plauzibil de producere a unui prejudiciu ireparabil (HCC nr. 31 din 1 octombrie 2013, §72).

Suplimentar a consemnat, cîă în speță, suma pretinsă este una considerabilă, iar neaplicarea măsurilor de asigurare poate pune în pericol executarea unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile reclamantei.

Recurenta consideră că cererea privind asigurarea acțiunii urmează a fi admisă, iar eroarea comisă de instanța de fond trebuie înlăturată de către instanța de recurs, prin casarea integrală a actului judecătoresc contestat și dispunerea aplicării măsurilor de asigurare solicitate.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei Colegiul judiciar a constatat, că încheierea contestată a fost recepționată de partea recurentă la data de 24 iulie 2025, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 7 august 2025. Astfel, Colegiul conchide că recursul a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, recursul este întemeiat şi pasibil de admis, cu casarea încheierii contestate, soluționând prin decizie problema în fond, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.
Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Astfel, Colegiul notează următoarele. Obiectul litigiului dedus judecății îl constituie încasarea, în mod solidar, de la pârâții S.R.L. „Firma Nicoleta N.M.” și Nicolae Meleca a sumei de 12 515 euro, achitată de reclamantă în beneficiul S.R.L. „Firma Nicoleta N.M.” pentru servicii de mediere, prin care s-a garantat lipsa datoriilor la serviciile comunale.

Prin cererea de asigurare reclamanta Galina Bejan a solicitat aplicarea sechestrului asupra conturilor bancare, precum și asupra bunurilor mobile și imobile ale pârâților, în limita valorii acțiunii.

Instanța de fond, verificând situația și stare de fapt a pricinii în coraport cu cadrul legal pertinent și aplicabil speței, a respins cererea depusă de către reclamanta Galina Bejan cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, ca neîntemeiată.

La caz, instanța de recurs constată că, în motivarea soluției de respingere a cererii de asigurare a acțiunii, instanța de fond a reținut că partea reclamantă nu a motivat suficient și nu a probat necesitatea aplicării măsurilor asigurătorii.

Totodată, instanța de fond a indicat că reclamanta nu a individualizat în cererea sa bunurile asupra cărora urmează a fi aplicat sechestrul, neprecizând nici măcar cu titlu orientativ bunurile mobile sau imobile vizate (inclusiv adresa ori locul aflării acestora), precum și nici eventualele venituri ale pârâtului, formulând astfel o cerere cu caracter general, lipsită de concretizare.

Colegiul, însă, consideră concluzia instanței de fond una greșită, contrară situației faptice real existente și legislației aplicabile, situație determinată de obiectul litigiului și circumstanțele existente ale pricinii.

Din materialele cauzei rezultă, că între părți au existat raporturi juridice, confirmate prin înscrisurile anexate la dosar, inclusiv facturi fiscale și alte acte semnate de către pârâtul Nicolae Meleca, în calitate de administrator al S.R.L. „Firma Nicoleta N.M.”. Aceste înscrisuri atestă, cu un grad suficient de probabilitate, existența obligațiilor asumate de către pârâți față de reclamantă.

În acest context, Colegiul reține că, la etapa examinării cererii privind asigurarea acțiunii, instanța nu este ținută să stabilească cu certitudine existența dreptului pretins, ci doar să verifice dacă pretențiile reclamantei sunt verosimile și dacă există riscul ca neaplicarea măsurilor asigurătorii să îngreuneze sau să facă imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Or, în speță, suma pretinsă de 12 515 euro este una considerabilă, iar conduita pârâților, care, potrivit susținerilor reclamantei, se eschivează de la executarea obligațiilor asumate, indică existența unui risc real de neexecutare benevolă a unei eventuale hotărâri judecătorești.

Sub acest aspect, Colegiul apreciază că instanța de fond a interpretat în mod excesiv formal cerințele privind individualizarea bunurilor asupra cărora urmează a fi aplicat sechestrul, or, în practică, nu se poate pretinde reclamantului să indice exhaustiv toate bunurile mobile și imobile ale pârâtului, aceste informații nefiind întotdeauna accesibile acestuia.

Mai mult, măsura solicitată-aplicarea sechestrului în limita valorii acțiunii este una proporțională cu obiectul litigiului și aptă să asigure realizarea efectivă a scopului măsurilor de asigurare, fără a aduce o atingere excesivă dreptului de proprietate al

pârâților, întrucât nu îi privează de folosința bunurilor, ci doar limitează temporar dreptul de dispoziție asupra acestora.

În același timp, Colegiul reține că neaplicarea măsurilor de asigurare, în circumstanțele cauzei, poate crea un risc real ca pârâții să înstrăineze sau să diminueze patrimoniul lor, ceea ce ar face dificilă sau chiar imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile reclamantei.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil consideră oportunitatea și necesitatea instituirii măsurilor de asigurare, în vederea evitării producerii unor pagube iremediabile drepturilor reclamantei, prin eventuale acțiuni de înstrăinare a bunurilor mobile/imobile, asupra cărora se solicită aplicarea sechestrului, atâta timp cât există riscul ca bunurile pârâților pot fi diminuate în frauda drepturilor reclamantului pe tot parcursul judecării prezentei cauze.

În concluzie, Colegiul conchide în speță necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii de către partea solicitantă a fost dovedită și, respectiv, fiind o măsură necesară, rațională, echilibrată și echitabilă, motiv pentru care consideră necesar de a admite recursul, de a casa încheierea primei instanţe, şi de a soluționa prin decizie problema în fond, prin pronunţarea unei soluții de admitere a cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu art. 427 lit. c) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de avocatul Iulian Pascari, în interesul Galinei Bejan.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 iunie 2025, prin care s-a respins cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Galina Bejan către S.R.L. „Firma Nicoleta N.M.” și Nicolae Meleca cu privire la restituirea sumei și se soluționează prin decizie problema în fond, prin care:

Se admite cererea reprezentantului reclamantei Galina Bejan, avocatul Iulian Pascari.

Se aplică sechestru asupra bunurilor mobile și imobile, precum și asupra conturilor bancare ce aparțin, cu drept de proprietate, pârâților S.R.L. „Firma Nicoleta N.M.” (IDNO:*****) și Nicolae Meleca (IDNP*****), în limita sumei de 12 515 (douăsprezece mii cinci sute cincisprezece) euro.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Eleonora Badan-Melnic